

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [redacted] ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים [redacted] הסתיים [redacted]

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק
הנאשם 2 הובא על ידי שבי"ס
ב"כ הנאשם 2 עו"ד איתי בר עוז ועו"ד נועם גוטמן

הכרעת דין לנאשם 2

בראשית דבריי יצוין כי מצאתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולהלן נימוקיי:

רקע ועובדות

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").
2. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 31.8.14 סמוך לשעה 06:08, שהו הנאשם ואחר ברחוב שמוטקין 19 ראשון לציון וזאת כשאין בידם אישור כניסה או שהייה כחוק.

תקציר אירועים

על מנת להקל על קריאת הכרעת דיני זו, מצאתי לפרט בקצרה את רצף האירועים והעובדות הקשורים לתיק, כעולה מהעדויות, המסמכים שהוגשו לתיק בית המשפט וטענות הצדדים:

א. הנאשם, יליד 1984, נולד בירדן, לדבריו, שהה שם עד גיל 16.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 ב. **בשנת 1999** נכנס לשטחי ישראל, לצרכי פרנסה והחל לעבוד במושב [REDACTED] משפחתו של
2 הנאשם, שוהה בשטחי הרשות הפלסטית בכפר [REDACTED].
- 3 ג. מיד בסמוך לעבודתו בישראל, החל לשתף פעולה עם גורמי משטרה ישראלים. בשל תעודת
4 חיסיון שהוגשה לתיק בית המשפט, לא פרוש בפני בית המשפט אופי וטיב שיתוף הפעולה
5 ואולם, כפי שיובהר בהמשך אין כל מחלוקת כי אכן היה שיתוף פעולה שכזה.
6
- 7 ד. כעולה מהמסמכים שהוגשו לתיק בית המשפט ובעיקר בהחלטת ועדת המאוימים (ת/6)
8 אשר הוגשה עולה כי הנאשם הועמד לדין מספר פעמים בישראל ולחובתו מספר הרשעות,
9 לרבות בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, עבירות אלימות ופציעה בגינן נדון ואף
10 ריצה עונשי מאסר.
11
- 12 ה. **בסמוך לשנת 2012**, קיבל לדבריו פניה מהרשות הפלסטינית, שלפיה הוא נקרא להתייבב
13 לחקירה בפני רשויות החקירה הפלסטיניות. על פי עצת מפעיליו בישראל, כך לטענתו,
14 התעלם הנאשם מפנייה זו ואף קיבל הנחיות כיצד להעלים את הטלפונים שברשותו.
15
- 16 ו. למרות האמור, ועקב מחלתה הקשה של אמו, הוא **נכנס לשטחי הרשות הפלסטינית**, לכפר
17 בתיר, **באפריל 2012**, אולם אז הגיעו לבית משפחתו 10 רעולי פנים, אשר נטלוהו לחקירה
18 בשב"כ הפלסטיני. הוא הוכנס למרתף סגור וקטן, הוחזק ונחקר בתנאי בידוד כשהוא ערום
19 ורק תחתוניו לגופו במשך תקופה של 9.5 חודשים.
20
- 21 ז. במהלך חקירתו, הואשם הנאשם בשיתוף פעולה עם ישראל. לדבריו, שמו כיסוי על ראשו,
22 הוא היה נתון באזיקים והוכה בכל חלקי גופו, שברו את אצבעו וסגרו דלת על רגלו. על מנת
23 לצאת מכלאו, חתך את ורידיו ואז נלקח לבית חולים, שם תפרו את החתך.
24 נוכח החשד כי הוא לוקה בנפשו, הועבר הנאשם לבית החולים הפסיכיאטרי בבית לחם שם
25 שהה כ – 15 יום ומשם הצליח להימלט לכפר בתיר ומשם לישראל.
26
- 27 ח. מייד **ובסמוך לבריחתו, בתחילת שנת 2013**, יצר הנאשם קשר עם קצין המשטרה, מפעילו,
28 דיווח לו על מעצרו וחקירתו ברשות הפלסטינית ועובדת היותו מאויים בשטחי הרשות.
29
- 30 ט. לדבריו, קיבל רשות מהמפעיל לשהות בישראל ואולם, למרות אותה הבטחה הוא נעצר
31 **בתאריך 30.6.13** והוגש כנגדו וכנגד אדם נוסף, **כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים**,

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית והלנה של שוהה בלתי חוקי בניגוד לחוק הכניסה
2 לישראל, במסגרת ת.פ. 1561-07-13.

3
4 י. **בתאריך 29.10.13, הורשע הנאשם, על פי הודאתו על ידי כב' השופטת שרון לארי-בבלי,**
5 **בבית משפט השלום בירושלים, אשר גזרה עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן הפעילה במצטבר**
6 **מאסר מותנה בן חודשיים שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם.**

7
8 א. בהיותו בכלא, פנה בתאריך **6.11.13** באמצעות שב"ס, **לוועדת המאוימים**, אולם זו, דנה
9 בבקשתו ודחתה אותה ביום **19.1.14**.

10
11 יב. עם **שחרורו מהכלא בתאריך 9.2.14**, ביקש הנאשם, כדבריו, מסגנית מנהלת בית המאסר,
12 נוכח מצבו הקשה לגרום לכך ששחרורו יהיה בנפרד על מנת שאף אחד לא יראה כי
13 השתחרר. הנאשם אכן נלקח לכיוון המחסום לאזור אינ"ש ואולם, כאשר הושם במחסום,
14 חיכה לו, כדבריו, רכב ישראלי, אשר דאג להחזירו לשטח ישראל.

15
16 יג. בתחילה, התחבא הנאשם ביישוב [REDACTED], שם עבד בחקלאות אולם, נוכח שכרו הנמוך, עבר
17 לראשון לציון שם עבד בשיפוצים.

18
19 יד. כעולה מכתב האישום הנאשם נעצר ביום **31.8.14** ובגין כך הוגש **כתב האישום שלפניי**.

20
21 טו. עוד עולה כי בגין עבירת אלימות אותה ביצע הנאשם בשנת 2009, הוא נשלח לעונש מאסר
22 בפועל, בזמנו עוכב הביצוע ואולם הנאשם לא התייצב לריצוי עונשו. רק לאחר מעצרו בתיק
23 זה, ביום **31.8.14** הופעל אותו גזר דין, אותו החל לרצות ואף סיימו ביום **11.6.15**.

24
25 טז. לאחר **סיום ריצוי העונש בחודש יוני 2015**, בתיק פלילי 1561-07-13, הורה בית המשפט
26 המחוזי, על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו בתיק שלפניי.

27
28 **המוצגים שהוגשו לתיק בית המשפט הם:**

29
30 **מטעם המאשימה:**

31 א. הודעת חשוד מיום 31.8.14 – ת/1

32 ב. תעודת עובד ציבור – רשות האוכלוסין וההגירה מיום 2.9.14 – ת/2

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 ג. תעודת עובד ציבור מנהל אזרחי מיום 2.9.14 – ת/3
- 2 ד. דוח פעולה מיום 31.8.14 – ת/4
- 3 ה. טופס זיהוי חשוד בשב"ח מיום 31.8.14 – ת/5
- 4 ו. החלטת יו"ר ועדת המאיומים והחלטת ועדת המאיומים מיום 19.1.14 – ת/6 א'+ב'
- 5 ז. פרוטוקול פס"ד בעניינו של הנאשם של בית משפט השלום בי-ם מיום 29.10.13 – ת/7
- 6
- 7 **מטעם ההגנה:**
- 8 א. החלטה להגיש כתב אישום – הרשות הלאומית הפלסטינית (מקור + תרגום) – ס/1
- 9 ב. תעודה רפואית מיום 18.8.14 – ס/2
- 10 ג. ויתור על תקופת תנאי השחרור המנהלי מיום 6.11.13 – ס/3
- 11
- 12 3. בדיון שהתקיים ביום 10.2.15 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום.
- 13
- 14 4. אין בתיק שלפניי מחלוקת בדבר התקיימות היסוד העובדתי של העבירה, דהיינו כניסתו
- 15 ושהייתו של הנאשם שלא כדין בתחומי המדינה בתאריך המצוין בכתב האישום. יחד עם
- 16 זאת ולצד האמור, טוענת ההגנה כי עומדת לנאשם "הגנת הצורך" שכן הנאשם שימש
- 17 כמשתף פעולה/ סייען של המשטרה ויש חשש ממשי לחייו לו ישוב לשטחי הרשות
- 18 הפלסטינאית.
- 19
- 20 5. מרבית חומרי החקירה הוגשו בהסכמה, על כן לא נדרשתי לשמיעת עדי המאשימה, במהלך
- 21 דיון ההוכחות העיד אך הנאשם. כאן המקום לציין, כי אחיו של הנאשם הוזמן אף הוא,
- 22 ואולם, כניסתו לשטחי ישראל סורבה. על כן ובלית ברירה ויתר הנאשם על שמיעת עדותו.
- 23
- 24 6. נערכו מספר דיונים בפני מותבים שונים ובפני ערכאות שונות שבסיומם הגיעו הצדדים לכדי
- 25 ההסכמה הבאה, שהוכתבה לפרוטוקול הדיון שנערך ביום 14.6.15 וזו לשונה:
- 26
- 27 "המאשימה מסכימה כי בשנת 2012 פנה הנאשם לק. משטרה וסיפר לו כי הוא מאויים
- 28 בשטחי הרשות לאחר שנעצר שם ונחקר בגין חשד לשיתוף פעולה עם ישראל.
- 29 המאשימה לא תשלול שהנאשם היה סייען של המשטרה.
- 30 המאשימה מסכימה כי העדר אינדיקציה למאויימות אין פירושה שאין חשדות כאלה או
- 31 מאויימות כלפי הנאשם".
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 הערה: מהעדויות והמסמכים אשר הוגשו לתיק בית המשפט, עולה כי פניית הנאשם
2 לקצין המשטרה נעשתה במהלך שנת 2013 ולא במהלך שנת 2012 כפי שצוין בהסכמה.

פירוט המוצגים שהוגשו לתיק בית משפט

המוצגים מטעם המאשימה:

3
4
5
6
7
8 ת/1 הינו הודעת החשוד מיום 31.8.14, כבר בתחילת חקירתו טען הנאשם: "אני רוצה להגיד
9 שאני מבקש הגנת מדינת ישראל עליי, אני ש[מ]נה שעברה ניסו להרוג טרוריסטים
10 מהשטחים חמאסניקים ואז ברחי לפה לאזור ראשון, באתי לפה לראשון חודש ימים ואז
11 ברחתי לחיפה ואח"כ חזרתי לראשון לפה לבניינים לחפש עבודה ולא נתתי לאף אחד לדעת
12 גם לא לאחים שלי, יש לי גם נכות ברגל סגרו לי על הרגל לפני שנתיים הטרוריסטים
13 החמסניקים עד שברחתי מי שם בקושי יכולתי לרוץ על הרגל" (ת/1 עמ' 2 שורות 6-3).

14
15 בהמשך לשאלה היכן אתה גר, הוסיף הנאשם וציין: "אמרתי שאני יעבוד ואני ימצא עו"ד
16 שיפטור לי בעיה זאת לבקש את ההגנה של המדינה" (ת/1 עמ' 2 שורות 10-9).

17
18 כמו כן, שנשאל בעת חקירתו מדוע נכנס לישראל ללא אישורים השיב: "אני מתחבא במדינת
19 ישראל ומבקש את ההגנה של מדינת ישראל ואני מרגיש הכי בטחון במדינת ישראל. אני
20 לא פלסטינאי אני ירדני... אני מבין שאני צריך אישורים אבל המצב שלי מסוכן מי ייתן לי
21 להיכנס לישראל ואני לא יכול לנסוע לחו"ל... אני בישראל עוד מעט 11 שנה... אמרו לי
22 שאסור לי להיכנס לישראל אבל אין לי לאן ללכת, אם אני לא יכנס לישראל ויחזור
23 לשטחים אני זהו אני בתוך הקבר. אני מבקש את ההגנה של מדינת ישראל" (ת/1 עמ' 2
24 שורות 16-17, 19-20, 25).

25
26 בהמשך הוסיף וטען: "ממה שאני אומר שאני נכנסתי רק בשביל להרגיש בטחון במדינת
27 ישראל המטרה לא חס וחלילה משהו רע... אני מבקש ממדינת ישראל את הרחמנות עליי
28 ולהסתכל עליי בעין רחמנה ולתת לי את הבטחון או שישאירו אותי בכלא" (ת/1 עמ' 3
29 שורות 47, 57-58).

30
31 ת/2 עניינו תעודת עובד ציבור מיום 2.9.14 ממנה עולה כי בין התאריכים 1.1.13-1.9.14 לא
32 החזיק הנאשם ברישיון לשיבת ארעי או קבע בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב
33 1952.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1
- 2 9. ת/3 עניינו תעודת עובד ציבור מיום 2.9.14 שלפיה בין המועדים 1.1.13-31.8.14 לא החזיק
- 3 הנאשם בהיתרי כניסה ושהייה לצורך תעסוקה או לכל צורך אחר.
- 4
- 5 10. ת/4 עניינו דו"ח פעולה מיום 31.8.14, ממנו עולה כי הנאשם הזדהה בשמו ובמספר תעודת
- 6 הזהות שלו.
- 7
- 8 11. ת/5 עניינו טופס זיהוי חשוד בשב"ח מיום 31.8.14
- 9
- 10 12. ת6 א+ ב' עניינו החלטת ועדת המאוימים מיום 19.1.14, ממנה עולה כי: "על פי הערכת
- 11 הסיכון העדכנית, שהתקבלה על סמך התשתית העובדתית וכלל המידע שהוצג בפני הועדה
- 12 כפי שפורט לעיל, ואף על פי שישנו מידע משנת 2012 כי הנ"ל חשוד בשת"פ, אין מידע
- 13 אודות סכנה הנשקפת לחייו בשטחי איו"ש. בנוסף, למבקש רקע פלילי בעייתי ומכביד.
- 14 בנסיבות אלה לאחר עיון בכלל המידע שהועמד לעיני אני מחליט על דעת הועדה כי אין
- 15 מקום לאשר מתן אישורי שהייה בישראל על רקע מאוימות".
- 16
- 17 מהקובץ המסומן כת/6 ב' עולה כי לנאשם מספר הרשעות כאשר חלקן בעבירות של הלנת
- 18 תושב זר, חבלה חמורה, פציעה כשעברייך מזוין, התחזות, זיוף וכיו"ב.
- 19
- 20 13. ת/7 עניינו פרוטוקול דיון בעניינו של הנאשם מיום 29.10.13 מבית משפט השלום בירושלים
- 21 בת.פ. 1561-07-13 מדינת ישראל נ' אבו מור במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו
- 22 בכתב האישום, דהיינו עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, הלנת שב"ח. כמו כן, נגזר על
- 23 הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים הכולל הפעלה של חודשיים מאסר על תנאי
- 24 שהיה תלוי ועומד כנגדו מיום מעצרו 30.6.13.
- 25
- 26 **המוצגים מטעם ההגנה:**
- 27
- 28 14. ס/1 עניינו החלטה להגיש כתב אישום מטעם –הרשות הלאומית הפלסטינית (מקור +
- 29 תרגום)– מעיון בס/1 עולה כי העבירות בגינן סבורה הרשות הפלסטינית כי יש להגיש כתב
- 30 כנגד הנאשם הינן: ביצוע קשרים ועבודות החושפים את הפלסטינים למעשי נקמה וכן עבירה
- 31 בגין אחזקה ושימוש בסמים.
- 32
- 33 בכתב האישום, מפורט הקשר של הנאשם עם קצין ישראלי, בשנת 2003 בעת שהייתו של
- 34 הנאשם בכלא מסקובייה (מתקן מעצר משטרת ישראל במגרש הרוסים – ש.ש.) על רקע

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 כניסתו לישראל ללא אישור, הציע לו הקצין להתקשר עימו בכפוף לאשרת כניסה לישראל.
2 לנאשם הוצע לספק מידע על אנשים אשר גונבים כלי רכב. עוד מתואר כי הנאשם שרף
3 חורשות מול אזור בתיר, כדי שהמשטרה הישראלית תבוא ותעצור פועלים פלסטיניים.
4
5 כעולה מכתב האיטום של הרשות, ביום 25.4.12 נחקר הנאשם לאחר שהוקראו בפניו
6 האשמות המיוחסות לו והוא ציין כי בשנת 2003 היה עצור בכלא רמלה, שם הוא נפגש עם
7 קצין מודיעין שביקש ממנו לספק מידע לגבי אלו אשר מבריחים סמים וכלים חדים לתוך
8 הכלא, ואולם לגרסתו סירב לעשות כן. עוד עולה כי הנאשם הכחיש קשר לקצין ישראלי נוסף
9 במהלך שנת 2010.
10
11 15. **ס/2** עניינו תעודה רפואית מיום 18.8.14, ממנה עולה כי ביום 18.8.14, הגיע לחדר המיון,
12 אברההים יוסף אבו מור, אביו של הנאשם, כשהוא סובל מכאב בראש ובשתי ידיו עם פצעים
13 עמוקים בצד ימני וחתך בעפעף התחתון לעין הימנית. באותו מועד, נבדקה אף אחותו של
14 הנאשם, ראניה אברההים יוסף אבו מור, כשהיא סובלת מכאבים בראש וביד ימנית עם
15 חתכים עמוקים בשל תקיפה על ידי אחרים.
16
17 תעודות הרפואיות, כתב האיטום שהוגש כנגד אברההים יוסף אבו מור, אביו של הנאשם,
18 בגין "ניסיון לספח חלק ממקרקעי המדינה למדינה זרה בניגוד לסעיף 114 לחוק העונשין
19 מס' 16 לשנת 1960".
20
21 16. ויתור על תקופת תנאי השחרור המנהלי מיום 6.11.13 – **ס/3** – שהינו טופס מובנה של שב"ס
22 ובו פניית הנאשם, לוועדת המאוימים.
23 במסמך מפורטים פרטי הנאשם, קשריו עם המשטרה ושירות הבטחון הכללי בשנת 2003,
24 2005 ו-2013. עוד מצוין כי חוקרי פת"ח וחמאס מחפשים אותו וכי נעצר על ידי פת"ח בשנת
25 2012, שהה בבידוד במשך תקופה של 9.5 חודשים והצליח לברוח לאחר שנשלח לבית חולים
26 פסיכיאטרי. בתאריך 21.1.13 לאחר שברח הנאשם מהרשות, הוא פנה לקצין משטרה בתחנת
27 "מוריה" בירושלים בבקשה להישאר בארץ ואכן הובטח לו שישאר.
28
29 התרשמות קצין אסירים ביס"ר דמון שמילא הטופס היא: **"מסר פרטים רבים כאשר**
30 **הרושם הוא שאכן יש ממש בדבריו, אך יחד עם זאת יש צורך בבדיקת טענותיו לעומק על**
31 **ידי הגורמים המתאימים"**.
32

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 14-09-13297 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

תמצית עמדת המאשימה בכתב ובעל פה

- 1
- 2 17. לאחרונה, תושבי אזור יהודה ושומרון (להלן גם: "האזור") השוהים בישראל ללא היתר
3 ומבקשים לעקוף במסגרת ההליך הפלילי את החלטות הרשות המנהלית המוסמכת – ועדת
4 המאוימים.
- 5
- 6 18. טענתה העיקרית של המאשימה היא כי באי כוחו של הנאשם מנסים דרך ההליך הפלילי
7 לעקוף את המסלול המנהלי ובכך לפגוע ביכולת המאשימה לנהל את ענייניה הבסיסיים
8 ביותר – קביעת גבולותיה וזהות הבאים בתוכה.
- 9
- 10 19. לטענת המאשימה, הנאשם מבקש לתקוף את החלטת ועדת המאוימים תקיפה עקיפה.
11 לתקיפה של החלטות מסוג זה בערכאה הדיונית, ישנן השלכות רוחב משמעותיות על אכיפת
12 החוק, בהתייחס לשוהים שלא כחוק בישראל, בפרט, ואף בהתייחס להחלטות של רשויות
13 מנהליות בתחומים מגוונים בהם על פי חוק ישנה דרישה של רישוי או היתר. לטענתה, אם
14 תתקבל דרך פעולה שכזו, הרי שבמקרים בהם ישנה דרישה בחוק לרישיון או להיתר, אדם
15 שבקשתו להיתר או רישיון ידחו, ימנע מלתקוף החלטה זו בתקיפה ישירה.
- 16
- 17 20. במקום לפעול כנדרש על פי חוק, כאשר אדם ייתפס בקלקלתו, יתקוף את החלטת הרשות
18 המנהלית בתקיפה עקיפה. ובענייננו, הנאשם מבקש לתקוף דרך ההליך הפלילי את ההחלטה
19 המנהלית הפרטנית שהתקבלה בענייננו והיא הגשת ערעור על החלטת ועדת המאוימים.
- 20
- 21 21. עוד מוסיפה המאשימה כי ההליך הפלילי אינו מתאים לבירור הטענות המנהליות הנדונות,
22 המחייבות, לפי טיבן והיקפן בירור מעמיק ונרחב ומעורר קשיים מורכבים במספר מישורים:
23
- 24 א. **הראשון**, פתיחת צוהר לתקיפה עקיפה של החלטת הרשות המנהלית שלא להעניק לפלוני
25 היתר שהייה בישראל, ואשר בגין היעדרו של אותו היתר או רישיון עומד אותו פלוני לדין
26 פלילי, מחייבת בירור מעמיק לזיהוי הפגם המנהלי הנתקף ונפקותו ועלולה להביא
27 להצפת הערכאות הדיוניות באין ספור בקשות לתקיפה עקיפה בתיקים דומים ולסרבול
28 רב של ההליכים עוד מעבר למקובל היום.
- 29
- 30 ב. **השני**, נאשמים פלסטינים רבים בתיקי שהייה בלתי חוקית נתונים במעצר עד תום
31 ההליכים ועובד זו מחייבת את סיום ההליך הפלילי תוך פרק זמן קצוב, או לחילופין
32 מצריכה מהתביעה לבקש מבית המשפט להאריך את מעצרו עד למתן הכרעת דין
33 בעניינם. בנסיבות אלה, מתן האפשרות לתקיפה עקיפה, הליך שהינו נגיש ביותר עבור

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 נאשמים המנהלים את משפטים, יביא להתמשכות מעצרים של נאשמים על כל הכרוך
2 בך.
3
4 ג. **השלישי**, לטענת המאשימה, הכלים שמעניק סדר הדין הפלילי אינם מתאימים לבירור
5 הטענות שמועלות במסגרת התקיפה העקיפה בהליך דן. מנגד, עריכת הבירור דן בפני
6 הערכאה המנהלית, בג"צ, תאפשר עריכתו תוך שימוש בכלים מנהליים, בדיני הראיות
7 של המשפט המנהלי ובסדרי הדין המנהליים, שהם אלה המתאימים לבירור הסוגיה
8 הנדונה.
9
10 העברת מסלול הדיון מהליך מנהלי להליך פלילי בו לא מוצגות ואף לא יכולות להיות
11 מוצגות ראיות חסויות פוגע במאשימה שכן על פי הדין המנהלי ראיות כאלו מוצגות
12 בהסכמה ובהעדר כזו, ישנה חזקה לתקינות המעשה המנהלי. העברת מסלול הדיון
13 בענייננו, משנה את נטלי הראיה.
14
15 ד. **הרביעי**, מתן אפשרות לתקיפה עקיפה במקרה דן, יאפשר לכל נאשם בתיק שהייה בלתי
16 חוקית, ולו כצעד טקטי, לתקוף את החלטת ועדת המאוימים באמצעות תקיפה עקיפה
17 רק אחר מעצרו, ובכך לרוקן, למעשה, מתוכו, את החלטותיה. מתן האפשרות לתקיפה
18 עקיפה משמעה הסטת הדיון בתיקי שהייה בלתי חוקית, משאלת אחריותו הפלילית של
19 נאשם לשהייתו בישראל בלא היתר כדין, לשאלת תוקפה של הקביעה המנהלית שלפיה
20 אין ליתן למבקש היתר שהייה בישראל.
21
22 בענייננו טוענת המאשימה כי הנאשם פנה לרשות המנהלית המוסמכת וזו דחתה את
23 בקשתו. מצב דברים בו במסגרת ההליך הפלילי נדרש בית המשפט הפלילי להחלטה
24 מנהלית אשר קיבלה הרשות המוסמכת, בלא שהמבקש תקף כלל ועיקר את ההחלטה
25 המנהלית בהליך המתאים, מביא לערבוב תחומים אשר אינו מאפשר אכיפה אפקטיבית
26 של החוק. הנאשם בהתנהלותו זו עושה שימוש לרעה בהליכי בית משפט.
27
28 ה. **חמישי**, לטענת הסנגוריה הציבורית לתיק זה השלכה על מישורים נרחבים מאוד בתחום
29 המשפט המנהלי, טוענת המאשימה בעניין זה כי משמעות טענה זו היא שניתן לתקוף
30 בהליך פלילי, במסגרת תקיפה עקיפה כל החלטה מנהלית שעניינה דחיית בקשה לרישוי
31 והיתר וזאת אף כאשר האדם חדל מלתקוף את ההחלטה הפרטנית בעניינו, ולא עשה
32 שימוש בסעדים שהחוק נתן לו, ובכלל זה, אפשרות לביקורת שיפוטית על החלטה
33 מנהלית. עמדתה של המאשימה היא שכלל, ככל שישנה דרישה להיתר או רישיון, כתנאי
34 לעשיית פעולה מסוימת, הרי שכלל שעמדה בפני האדם האפשרות לפנות בבקשה אל

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 הרשות המנהלית ובכלל זה למצות הליכים בעניין זה, והוא חדל מלעשות כן, הרי
2 שככלל, אין מקום לאפשר תקיפה עקיפה של עניין זה, במסגרת ההליך הפלילי.
3
4 22. על כן ובענייננו, כך לטענת המאשימה, מקום בו הנאשם נמנע מלתקוף את החלטת ועדת
5 המאוימים בתקיפה ישירה, אף שהייתה לו הזדמנות לכך, לא ניתן לתקוף את החלטת ועדת
6 המאוימים בתקיפה עקיפה במסגרת ההליך הפלילי. הנאשם עשה ועושה דין לעצמו,
7 בשהייתו שלא כדין במדינת ישראל מבלי שקיבל היתר שהייה כדין ועל כן מדינת ישראל
8 זכאית להגיש נגדו כתב אישום בגין עבירה על פי חוק הכניסה לישראל.
9
10 23. בכל הנוגע לטענת הצורך, טוענת המאשימה כי קשה להלום כיצד שהייה בישראל זמן רב
11 ביותר לאחר שנדחתה בקשה של הנאשם להיתר שהייה בינואר 2014, לפני כשנה וחצי ומבלי
12 שהנאשם תקף החלטה זו בדרך המקובלת, עולה בקנה אחד עם דרישת החוק למיידיות. שכן
13 אלמלא נתפס הנאשם ואלמלא הוגש נגדו כתב אישום לא היה הנאשם מנסה לתקוף את
14 החלטת ועדת המאוימים ובכך בניסיון להכשיר את שהייתו הבלתי חוקית.
15
16 24. המאשימה מוסיפה וטוענת הפתרון למאוימות קיים בדרך אחרת והיא הנקיטה בהליך
17 מנהלי. ובענייננו, ועדת המאוימים מעניקה סעד סופי וקבוע לבקשות של תושבי האזור. הליך
18 זה מורכב ואורך זמן. ישנה אופציה של קבלת סעד מיידי מוועדת המאוימים על ידי קצין
19 המאוימים במנהל האזרחי, הנותן סעד ביניים עד החלטת הוועדה. כמו כן, הגנת הצורך, יכול
20 שתעמוד לאדם, כאשר לא הייתה לו כל דרך אחרת להימנע מהאיסור הפלילי. משפנה
21 הנאשם לגורם המוסמך ולא עתר לבג"צ כנגד ההחלטה של אותו הגורם, לא יכול הוא לעמוד
22 בתנאי הגנת הצורך מאותה סיבה.
23
24 25. בכל הנוגע לטענת הגנה מן הצדק, טוענת המאשימה כי הנאשם לא יכול לטעון כל טענת פגם
25 בהגשת כתב האישום. ההחלטה בדבר הגשת כתב האישום, נבחנת על פי החומר שקיים בידי
26 התביעה טרם הגשת כתב האישום. משאין חולק כי וועדת המאוימים קבעה כי אין
27 אינדיקציה לכך שהנאשם מאוים, אזי יכלה התביעה להגיש את כתב האישום ואין כל פגם
28 או רשלנות בהתנהגותה של התביעה כנדרש לצורך הוכחת הגנה מן הצדק. לטענתה, גם אם
29 הנאשם יוכיח, בניגוד לקביעת הוועדה, כי היה מאוים ברמה של ספק סביר, עדיין לא תקום
30 לו טענת הגנה מן הצדק שכן אין זה סביר שכל עוד קיימת אפשרות שתוכח הגנה כלשהי, אזי
31 כתב האישום הוגש ברשלנות, או כי לא ניתן להבטיח לנאשם קיום משפט הוגן.
32
33 26. באשר לטענת "זוטי דברים" טוענת המאשימה כי אל מול ההגנה על חייו של הנאשם, עומדת
34 הגנה על כלל הציבור שחי במדינת ישראל.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

תמצית עמדת הנאשם בכתב ובעל פה

1
2

3

4 27. הנאשם נכנס לישראל בגיל 16 לצרכי פרנסה ורקם קשרים עם גורמים שונים במשטרת
5 ישראל. בשל תעודת חיסיון נבצר מהנאשם לפרט את אופיו וטיבו של אותו שיתוף פעולה, אך
6 אין כל מחלוקת כי הנאשם שימש כסייען.
7

8

9 28. בשנת 2010 הועמד לדין אביו של הנאשם בשטחי הרשות הפלסטינית בגין מכירת קרקעות
10 ליהודים בסילוואן. הדבר אמנם לא מעיד על מאוימות מידית כלפי הנאשם, אבל מהווה עוד
11 גורם "מגביר מסוכנות". החל משנת 2012 הנאשם נחשד ברשות הפלסטינית בשיתוף פעולה
12 עם ישראל. הוא הוזמן לחקירה בשב"כ הפלסטיני, אליה לא התייצב. באפריל 2012 נכנס
13 לשטחי הרשות, לכפר בתיר, כדי לבקר את אימו החולה, אז נחטף לחקירה על ידי רעולי פנים
14 ושהה במעצר בתנאי בידוד במשך 9.5 חודשים.
15

16

17 29. לאחר חודשים ממושכים של שבי הכוללים חקירות ועינויים, הצליח הנאשם להימלט.
18 תחילה חתך את ורידיו והובא לבית החולים מבית החולים הועבר לבית חולים פסיכיאטרי
19 בשל החשד שהוא לוקה בנפשו, שם הצליח להתחמק משוביו וברח הישר לתחומי מדינת
20 ישראל.
21

22

23 30. בעודו נמלט מבית החולים הפסיכיאטרי, פנה הנאשם למפעילו הישראלי ועדכן אותו.
24 הנאשם שהה בישראל בידיעת מפעילו, עד שביום 30.6.13 נעצר והוגש נגדו כתב אישום בגין
25 עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. לטענת הנאשם, לא היה כל מקום להגיש את פסק הדין
26 בענייניו של הנאשם לתיק זה שכן דיני הראיות אינם מתירים הצגת עבר פלילי בהליך אלא
27 לפי חריגים, שלטענתו, אינם מתקיימים בענייניו.
28

29

30 31. לטענת ב"כ הנאשם, גרסת הנאשם, לכל אורך הדרך הינה עקבית ומפורטת ועולה בקנה אחד
31 אף עם עדותו בבית המשפט. לאורך התקופה אף התנכלו למשפחתו של הנאשם, לאביו
32 ולאחותו.
33

34

35 32. בכל הנוגע לטענת הגנת הצורך, טוען הנאשם כי ניסיון המאשימה לקבוע כי במקרים
36 כבענייניו לא ניתן להעלות את הטענה דינה להידחות. הגנת הצורך הוכרה בפסיקה ואף נקבע
37 כי כאשר מועלית טענת הגנת הצורך בשל מאוימות יש לתת לדרישת הסף של הסייג פרשנות
38 מרחיבה.
39

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1
2 33. מגרסתו של הנאשם עולה כי אכן נשקפה סכנה מוחשית לפגיעה חמורה בחייו ובחירותו,
3 הנאשם העיד על כך שראה בעבר כיצד מתנכלים ומביאים למותם של משתפי פעולה עם
4 חזרתם לשטחים וכן כפי שנמסר לו מבני משפחתו, עדיין מחפשים אחריו בכפר מגוריו
5 ומאיימים כי יפגעו בו. כמו כן, המאשימה אף הסכימה כי היעדר אינדיקציות עדכניות בפני
6 ועדת המאוימים, אין פירושה כי בפועל הנאשם אינו מאוים וכי לא נשקפת סכנה לחייו. עוד
7 לטענת הנאשם, הוא עומד בדרישת המידיות, רכיב המידיות מתייחס למיידיות המעשה ולא
8 למיידיות הסכנה, דהיינו גם אם הסכנה עלומה וערטילאית והנאשם לא יכול להצביע על
9 המועד המדויק בו חירותו הייתה נשללת שוב, הרי שדי בכך שבאותו רגע בו שוחרר ממאסרו
10 נאלץ באופן מיידי לסוב על עקבותיו ולהישאר בתחומי מדינת ישראל.
11
12 34. לטענת הנאשם, לא הייתה לו דרך אחרת להתמודד עם הסכנה שנשקפה לחייו, הנאשם מסר
13 לעניין זה בעדותו כי אכן נמסר לו בסמוך לשחרורו מהמאסר שוועדת המאוימים דחתה את
14 בקשתו, וכי אם ירצה יוכל לעתור נגד החלטה זו לבית המשפט העליון. הנאשם הסביר כי
15 הסתתר בישראל לאחר שחרורו מבית הסוהר ללא כל יכולת כלכלית להיעזר בשירותיו של
16 עורך דין. הוא ערך בירור אקטיבי והבין כי ידו אינה משגת.
17
18 35. עוד לטענתו, במסגרת הגנת הצורך אין לבחון האם היה על הנאשם לבחור ב"דרך המלך"
19 דהיינו ערעור לבית המשפט העליון, אלא האם מנקודת מבטו הסובייקטיבית של הנאשם,
20 עמדה בפניו, בנסיבות המיוחדות דרך אחרת להגן על חייו.
21
22 36. לנאשם לא הייתה דרך אחרת במסגרתה יכול היה לפעול כדי להגן על חייו. הנאשם לא
23 מבקש לעקוף את הגופים המנהליים ולהסדיר את שהייתו בישראל במסגרת ההליך הפלילי.
24 הנאשם יודע כי קבלת טענותיו הצופות פני עבר לעניין הגנת הצורך, תביא אך לזיכויו בהליך
25 הפלילי ולא תביא לכך שיותר לו לשהות בישראל כסעד עתידי. הוא רק מבקש, כי טענתו
26 לפיה נאלץ להימלט לישראל כדי להגן על חייו תתקבל, כך שלא יורשע בהליך הפלילי.
27
28 37. לטענת הנאשם, טענת המאשימה שלפיה קבלת טענת הגנת הצורך תוביל לאנרכיה שכן
29 מדובר במדרון חלקלק דינה להידחות. על פי המידע המצוי בידי הסניגוריה הציבורית ישנם
30 תיקים בודדים בכל מחוז של פלסטינים הטוענים לסכנת חיים, כמות התיקים הינה זניחה.
31 יתרה מכך, טענת המאוימות היא טענה שלא תעלה בנקל שכן מדובר בטענה שבעצם
32 העלאתה יש כדי להפוך את אותו אדם למנודה ומאויים.
33

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 38. כמו כן, על פי סעיף 34 כב (ב) לחוק העונשין, על הנאשם הנטל הראשוני, להביא ראיות
 2 המקימות ספק סביר בהתקיימות ההגנה. ככל שעשה כן, מועבר הנטל לתביעה. לטענת
 3 הנאשם, הוא עמד בדרישה זו והעלה למעלה מספק סביר באשר להתקיימות ההגנה ואילו
 4 התביעה לא שכנעה כי יסודותיה לא מתקיימים.
 5
 6 39. לטענת הנאשם, בענייננו, כלל לא מתקיימים יסודות העבירה, לפיה הוא שוהה שלא כדין
 7 בישראל, שכן הדין הבינלאומי אוסר על שליחתו של אדם אל מותו וזאת מכוח העיקרון
 8 המשפטי הרחב העוסק ב"אי החזרה". על כן, ככל שטענותיו המשפטיות תקבענה כנכונות
 9 הרי שממילא הדין החל אסר על גירושו.
 10
 11 40. מדובר בעקרון ה- non refoulment שמקורו בדיני הפליטות ובבסיסו עומדת חובת המדינה
 12 שלא לגרש משטחה אדם אל מקום בו נשקפת סכנה לחייו. טענת המאשימה שלפיה המשפט
 13 הבינלאומי אינו חל לגבי שוהים בלתי חוקיים אינה נכונה, נדון אמנם שלשיטתה של מדינת
 14 ישראל, פלסטינים תושבי השטחים אינם זכאים למעמד "פליטים" לפי אמנת הפליטים.
 15 ודוק, כי מדובר בעמדה שמתייחסת לאוכלוסייה הפלסטינית בכללותה, ולא רק לפלסטינים
 16 הטוענים למאוימות ומבקשים מעמד בישראל. עוד נכון הדבר כי ביחס לפלסטינים הטוענים
 17 למאוימות, מדינת ישראל אינה נוהגת כבכל מבקשי המקלט האחרים שבשטחה, טענתם
 18 אינה נבדקת במשרד הפנים אלא על ידי ועדת המאוימים וככל שטענתם מתקבלת הם אינם
 19 מקבלים אשרת פליט אלא היתר שהייה מסוג אחר.
 20
 21 41. לטענת הנאשם, בבג"צ 4702/94 אל טאיי נ' שר הפנים, פ"ד מט (3) 843 (1995) נקבע כי
 22
 23 **"העיקרון הגדול של ה- non refoulment, לפיו אין לגרש אדם**
 24 **למקום שבו יועמדו חייו או חירותו בסכנה [...] הוא עקרון כללי,**
 25 **שאינו מוגבל אך ל"פליטים". הוא חל בישראל על כל סמכות**
 26 **שלטונית שעניינה גירוש אדם מישראל".**
 27
 28 42. הנאשם מוסיף וטוען כי קמה לו טענת הגנה מן הצדק שכן הנאשם סייע לכוחות השיטור
 29 הישראליים ושילם על כך מחיר כבד, מיד כשנתפס הוא זעק את זעקתו וביקש הגנה על חייו.
 30 עוד הוסיף כי אין לו לאן ללכת. לטענתו, אין לנהוג כך באדם שסייע למדינת ישראל והוא
 31 מוסר בחקירתו במשטרה כי הוא חושש לחייו ועל כן שוהה בישראל. האמצעי בו בחרה
 32 המאשימה לנקוט ללא ברור כלשהו של טענות הנאשם, סותר עקרונות בסיסיים של צד

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 והגינות המצופים מהמדינה למי שמסייעים לכוחותיה. על המאשימה היה לבחון את
2 נסיבותיו האישיות של הנאשם הספציפי שלפניה.
3
4 43. בכל הנוגע לתקיפה עקיפה, לטענת הנאשם הוא כלל אינו מבקש לצאת נגד החלטת ועדת
5 המאוימים בעניינו שהתקבלה לפני כשנה וחצי. בית המשפט נחשף להחלטת ועדת המאוימים
6 ממנה עולה שהועדה הקנתה משקל רב לעברו הפלילי של הנאשם, נתון אשר עמד לו לרועץ
7 בפני אותה ועדה.

8
9 44. הסניגוריה כלל אינה מבקשת לתקוף את החלטת ועדת המאוימים, פעמים רבות ישנן
10 חפיפות עובדתיות משמעותיות בין השאלות הפליליות המסורתיות של נאשם הטוען
11 למאוימות לבין טענות מאוימות בעלות אופי מנהלי, אשר ניתן להעלותן במסגרת תקיפה
12 ישירה בבג"צ או תקיפה עקיפה בבית משפט הדן באישום. הסניגוריה בענייננו, צמצמה את
13 טענותיה למישור הפלילי גרידא, מדובר בכל היותר בזיכוי הנאשם ולא בסעד כלשהו הצופה
14 פני עתיד ומשליך על מעמד שהייתו בישראל.

עדות הנאשם:

15
16
17
18 45. כאמור, הנאשם היה העד היחידי שהעיד בפני בית המשפט.
19 הנאשם, העיד כי נולד בירדן וגדל שם, עד גיל 16 לערך. בשנת 1999 עלה לישראל כדי לעבוד,
20 שכן מצבו המשפחתי היה קשה מאוד. הנאשם החל לעבוד במושב אורה בגינון, שם הכיר את
21 אנשי הבטחון. עוד העיד הנאשם כי בתקופה זו לא היה לו אישור שהייה בארץ באותה
22 תקופה: **"הייתי בכפר בדיר, זה שטח בשליטת ישראל והמשטרה, והמודיעים. נסעתי**
23 **למושב אורה – עמינדב וחוזר כל יום"** (עמ' 29 שורות 20-21 לפרוטוקול הדיון מיום 5.7.15
24 (להלן: **"הפרוטוקול"**)).

25
26 עוד העיד הנאשם כי הגיע אל המושב ברשות אנשי הבטחון - מג"ב, ה"ה מוטי מרציאנו, עופר
27 נהרי ועופר הראל מעמינדב. בישיבה עימם, ביקשו ממנו לדווח להם על כניסה של מחבלים
28 או אירוע חריג ליישוב אורה. (עמ' 29 שורות 22-23 לפרוטוקול).

29
30 בשנת 2004 נעצר הנאשם על ידי המשטרה, בגין שהייה בלתי חוקית בישראל, הנאשם יצר
31 קשר עם עופר ומוטי, שלגרסתו, לא סייעו לו (עמ' 29 שורה 28 לפרוטוקול): **"ישבתי בימים**
32 **הראשונים שלי 10 ימים בהתחלה, בא אלי שוטר בשם איתמר מקרית מנחם אמרתי לו**
33 **שאני מכפר בתיר"** (עמ' 29 שורות 28-29 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1
2 עוד העיד הנאשם בהתייחס לתקופה משנת 2012 כלהלן:

3
4 "ת. הייתי בירושלים כל הזמן עובד בחלקי ישראל, חוץ מאילת שלא נכנסתי, באזורים
5 שאסור להיכנס לשטחים הייתי נכנס ברשות. הייתי בעוטף עזה ונכנס לשם ברשות שלהם.
6 ש. בשנת 2012

7 ת. קיבלתי מעטפה, עם בקשה לחקירה, מהרשות הפלסטינית, קיבלתי את זה בשב"כ...
8 הפלסטיני לא הישראלי. קיבלתי את זה שהייתי בכפר בתיר, אמר לי חבר שיש מעטפה
9 בשבילי, יצאתי מירושלים לבתיר, קיבלתי את המעטפה מסתכל ולקחתי מסתכל ולקחתי
10 אותה ובא אדם, אמרתי למפעיל שלי בארץ תראה מה קיבלתי הוא אמר לי שהטלפון הזה
11 שהביא לי להביא לו את הטלפון שיש לי להעלים לגמרי, אם יש מקרה שלא אסע לשם אם
12 אני מרגיש שיש סכנה, אמרתי לו בסדר. נכנסתי לבתיר לבקר את אמא שלי ז"ל היתה
13 במצב בריאותי קשה, היא נפטרה בשנת 2013, עשו תצפות עלי בשעה 22:00 קפצו עלי
14 בבית של אמא שלי ולקחו אותי...

15 באו עם יונדאי לבן, קפצו עלי 10 אנשים, הוציאו אותי מהבית. הם היו עם פנים חוסיים,
16 רעולי פנים. לקחו אותי לחקירה אצל שב"כ פלסטינאי, אני מתחת לאדמה, ויש רק תאורה
17 קלה, בידוד בגובה 3 מטר, זה היה בשנת 2012 בחודש אפריל, הייתי בבידוד בחדר בגודל
18 של מזרון בגובה 2.5 ויש מנורה קטנה, חוץ מזה לא רואים כלום, הייתי ערום רק עם
19 תחתונים, לוקחים אותי לחקירה, לא קצין אחד ישב איתי אלא 3 קצינים וכל אחד שואל
20 שאלה. אמרו שהם עוקבים אחרי משנת 2006 כי אני משתף פעולה עם ישראל, שמים על
21 ראשי כיסוי כובלים אותי באזיקים ונותנים לי מכות. קיבלתי מכות על הגב, שברו לי אצבע,
22 רואים עד עכשיו (מצביע על ידו). על הרגליים, בראש, גב, יש לי סימנים על הראש, 9 וחצי
23 חודשים אני בחקירה הזאת, לקחו אותי בצו חקירה לתובע צבאי" (עמ' 30 שורות 1-25
24 לפרוטוקול).

25
26 46. כשנשאל הנאשם האם יש לו סימנים על הגוף, השיב בחיוב והצביע על רגליו. עוד סיפר כי
27 אמרו לו בעת חקירותיו כי: "אין בעיה שנוציא את זה מהראש שלך את כל השמות של
28 אנשים שאני עובד איתם בין הרשות לטובת ישראל ונדע מה הרשות בשיתוף עם תחנת
29 מוריה. אמרתי לו שאני לא יודע על מה הוא מדבר, אמרתי לו שיעשה מה שהוא רוצה, או
30 שישחרר אותי, הוא אמר לי אחרי 4 חודשים שאני בחקירה, הוציאו אותי אליו, יצאתי
31 מהבידוד למשרד. (עמ' 31 שורות 27 – 31 לפרוטוקול).

32 ...

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 הכניסו מדובבים. החקירה הייתה שלי פתוחה כ – 9 וחצי חודשים עד שברחתי משם,
 2 ברחתי בחודש ינואר 15 בשנת 2013. (הערה: יצוין כי על פי הגרסאות אף אלה המוסכמות
 3 על ידי המאשימה, הכוונה היא ככל הנראה לינואר שנת 2012 – ש.ש.).
 4 עשיתי חתך ביד על הוריד, ואז משם לקחו אותי לבית חולים תפרו ורצו לברר אם אני בגלל
 5 החקירה ונהיה לי צוק במוח או שלקחו אותי לפסיכיאטר בבית לחם, שמו אותי שם כמעט
 6 15 יום, עד שיכולתי לזוז עוד הייתי עם הבגדים הפנימיים שלי, ראיתי שאפשר לצאת
 7 משם, בדקתי והיו איתי רק שני שוטרים, ביקשתי לצאת והשוטר נתן לי וטסתי משם,
 8 ברחתי מבית לחם לדוחה, מדוחה לכפר בתיר, מבתיר הגעתי לבית לקחתי את הטלפון, זו
 9 נקודה ראשונה, וזה ההסכם שאם אצא באיזה שלב להרים טלפון למפעיל שלי, הודעתי
 10 למפעיל שאני בדרך אליו, המפעיל בא ולקח אותי, הסגן שלו,
 11 ש. דיברת קודם על זה שבא אליך תובע והוציא צו כללי מה זה
 12 ת. זה צו לתת מכות להשתמש בכל סוגי החקירה האלימה
 13 ש. איך אתה יודע את זה
 14 ת. הוא אמר לי את זה בפנים, אמר שהוא מוצאי צו חקירה צבאי שאשפר להשתמש בו
 15 אפילו אם יצטרכו לירות בי.
 16 ש. עשו שמוש בהורים שלך
 17 ת. כן, אמא שלי ז"ל הביאו אותה לשם אמרתי לה שלא תבוא בכלל, ניסו ללחוץ עלי דרכה,
 18 היא היתה במצב קשה ובזמן האחרון שלה
 19 ש. הגעת לבתיר מתקשר למפעיל מה קורה אז
 20 ת. המפעיל שלי לקח אותי מיד בלי לדבר כלום
 21 (עמ' 32 שורות 19-1 לפרוטוקול).

23 47. הנאשם הוסיף והעיד כי בחודש ינואר 2013 הגיע לישראל, קיבל רשות לשהות בירושלים
 24 ולאחר מכן נעצר על ידי המשטרה.
 25 אישור המשטרה היה לתקופה של בין חודשיים לשלושה חודשים, שלאחריהם הגיע לביתו
 26 שוטר וביצע חיפוש. עם סיום החיפוש הזמין אותו השוטר, כך לטענת הנאשם לשתות איתו
 27 קפה, במהלך השיחה נאמר לו כי עלולים לגרש אותו לשטחים והנאשם ביקש להיכנס לכלא,
 28 רק שלא יגרשו אותו. על כן הומלץ לו להגיש בקשה לוועדת המאוימים. (עמ' 35 שורות 25-30
 29 לפרוטוקול).

31 48. באשר לקורות עמו לאחר שחזר לישראל בתחילת 2013 ולענין המשפט שהתנהל כנגדו בבית
 32 משפט השלום בירושלים, בפני כב' השופטת שרון לארי בבלי, בגין שהייה בלתי חוקית

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 (שכזכור נעצר בתאריך 30.6.13 ונדון ביום 29.10.13 בתיק 1561-07-13 ל – 8 חודשי מאסר
2 בפועל – ש.ש.).
- 3 49. עוד מסר הנאשם כי נתפס על ידי המשטרה אשר הודיעה לו כי יגרשוהו לשטחים. הוא השיב
4 כי מעדיף ללכת לכלא מאשר גירוש לשטחים, פנה למפעילו, אשר ייעץ לו ללכת לכלא, להגיש
5 בקשה לוועדת המאוימים, הבטיח שיעזרו ויתמכו בו. לגרסתו, המפעיל אמר לו "לבצע
6 עבודה" בכלא תוך הבטחה לבטל ("להוריד") את יתר התיקים התלויים ועומדים כנגדו, וכך
7 אמנם עשה:
8
- 9 "זה היה למשך חודשיים או שלושה, פתאום קפץ עלי שוטר בבית שאני נמצא בו ועושה לי
10 חיפוש, נתתי לו להיכנס, אחרי שעשה חיפוש הוא אמר לי שאני מוזמן אצלם לשתות
11 קפה, יצאתי הכינו קפה ואמרו שהם עלולים לגרש אותי לשטחים וביקשתי שיכניס אותי
12 לכלא אך לא לגרש אותי לשטחים, שאלתי אותו מה הבעיה, אמרתי לו שיקח מספר טלפון
13 ויברר, הוא אמר שאלך לכלא, דיברתי עם מי שצריך לדבר, שאלתי מה לעשות, אמרו לי
14 להגיש ועדת מאוימים, אמרו שיבואו יתמכו ויעזרו לי, הלכתי לשרון בבלי ואמרתי ככה
15 וככה ...
16 ...
- 17 ת. אלו הוראות מהמפעיל שאעשה עבודה בפנים ואצא, הבטחתו להוריד את כל התיקים
18 והוא לא ניקה אותם, השנה שישבתי בכלא היה צריך להוריד את זה.
19 אני משנת 2013 במעשיהו
20 7 חודשים ישבתי בכלא.
21 ש. בתקופה הזו עד 2014 פנית למישהו וסיפרת על הבעיה
22 ת. כן, לעו"ס רויטל במעשיהו"
23 (עמ' 35 שורות 25-30 עמ' 36 שורות 9-14 לפרוטוקול).
- 24
- 25 (בהערת אגב יצוין כי אכן, לאחר שנגזר דינו של הנאשם בת.פ. 1561-07-13 מדינת ישראל נ'
26 היתם אבו מור ואח', ביום 29.10.13 (ת/7) פנה הנאשם בתאריך 6.11.13 במסגרת ריצוי
27 מאסרו לוועדת המאוימים).
- 28
- 29 50. עוד העיד הנאשם כי הוא סייע לאביו אשר רצה למכור בית בסילוואן. אחרי הנאשם רדפו
30 ואילו כנגד אביו הוגש כתב אישום על מכירת מסמכים ליהודים. (עמ' 33 שורות 14, 21, -25
31 (26).
32

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 הנאשם העיד כי בעת ריצוי עונש המאסר שלו, קיבל את תשובת ועדת המאוימים אשר דחתה
2 את בקשתו. לאחריה ביקשו לשחרר אותו לשטחים והוא לא ידע מה לעשות. עוד הוסיף:
3 **"...ברגע ששמו אותי במחסום, שם חיכה לי רכב ישראלי ולקחו אותי ב - 9/2/2014, לקחו**
4 **אותי ושוב הכניסו אותי לשטחי ישראל. ברכב הישראלי היה חבר שלי"** (עמ' 36 שורות 27-
5 29 לפרוטוקול).
- 6
7 הנאשם אישר כי לא נכנס לשטחי הרשות וכי הסתתר בטייבה, הרחק מירושלים וללא טלפון.
8 הנאשם העיד כי תחילה עבד בתחום החקלאות ולאחר מכן עבר לעבוד בעיר ראשון לציון.
9 יחידת להב מצאה אותו והוא נעצר שוב ביום 31.8.14. (עמ' 37 שורות 1-3 לפרוטוקול).
- 10
11 עוד העיד הנאשם כי לא היה לו כסף לעתור לבית המשפט העליון כנגד החלטת ועדת
12 המאוימים והוסיף: **"פניתי לישראל רק לועדת מאוימים ביקשתי את הגנת המדינה עלי,**
13 **לא עשיתי טעות בזה שסייעתי למדינה ושמרתי על בטחון המדינה"** (עמ' 37 שורות 12-13
14 לפרוטוקול).
- 15
16 לשאלת ב"כ הנאשם מה יקרה למשפחתו ולו אם ישוב לשטחי הרשות השיב: **"זהו, נגמר,**
17 **אם מישהו אומר לי שאין סיכוי ויש לי סכנת חיים, תסתכל במחסום מה יקרה... לוקחים**
18 **אותי לרמאללה ושם גומרים את העניין... הורגים אותי... פירקו אותם גם בתוך הכלא."**
19 (עמ' 37 שורות 15-20 לפרוטוקול).
- 20
21 בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי קיבל לידי מעטפה הכוללת זימון לחקירת השב"כ
22 הפלסטיני, המעטפה הגיעה לביתו של חבר: **"מי שרואה את הנייר מפחד... כי רואים שצריך**
23 **להגיע לחוקר... זימנו אותי וזה כמו איום שאם לא אגיע מה יקרה לי"** (עמ' 38 שורות 2, 4, 6
24 לפרוטוקול).
- 25
26 הנאשם הוסיף בחקירתו הנגדית כי עם קבלת המעטפה יצר קשר עם המפעיל הישראלי שלו
27 והראה לו את המכתב. כשנשאל מדוע העז להיכנס חזרה כאשר ידע כי מחפשים אחריו
28 השיב: **"בשנת 2003 זה הגיע בשנת 2012 עברו 10 שנים לערך, התחילו לעקוב אחרי בשנים**
29 **2006-2007, ואני בישראל, שמעתי שהם אוספים עלי חומר... נכנסתי לבקר את אמא שלי**
30 **כי הייתה במצב קריטי היה לה סרטן, אמא נפטרה בשנת 2012 ברגע שנכנסתי לכלא"** (עמ'
31 38 שורות 14-15, 17-18 לפרוטוקול).
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 הנאשם הוסיף בחקירתו הנגדית כי במהלך שנת 2013 כשנכנס חזרה לישראל קיבל אישור
2 מהמפעיל שלו ומסגנו לשהות בירושלים (עמ' 40 שורה 30, עמ' 41 שורה 2 לפרוטוקול). עוד
3 העיד כי הסיבה לחיפוש הייתה כי
4 "ת. הורידו מישהו מהמשטרה כי הוא השתמש בסמים.
5 ש. סיפרת שאחרי החיפוש שנכנסת אז לכלא.
6 ת. נכון.
7 ש. למה.
8 ת. כי אמרו שיש הוראה לשחרר אותי לשטחים.
9 ש. היית תקופה זמנית בכלא.
10 ת. אמרתי שאני נכנס לכלא ואני לא הולך לשטחים".
11 (עמ' 41 שורות 13-7 לפרוטוקול).
- 12
13 56. לגרסתו, בתיק הפלילי ת.פ. 1561-07-13 אשר התנהל בפני כב' השופטת שרון לארי-בבלי,
14 טען כי לא עשה טעות בכך שסייע למשטרה וכי הודה בתיק בעקבות לחץ נפשי שהיה עליו.
15 (עמ' 41 שורה 18 לפרוטוקול). ואולם, לטענתו, בשלב זה העלה טענת מאוימות. עוד לטענתו,
16 המפעיל שלו אמר לו להמשיך עם המשפט.
17
- 18 57. לטענת הנאשם לא הגיש ערעור על וועדת המאוימים לבית המשפט העליון שכן לא היה לו
19 כסף. (עמ' 42 שורה 29 לפרוטוקול). לדבריו, לא פנה לבית המשפט בגלל שנתפס אלא ביקש
20 לחסוך כסף כדי שיהיה באפשרותו לפנות לוועדה: "לא, בגלל שלפני שאגיע לבית משפט
21 והמשטרה תתפוס אותי, הלכתי לעבוד בראשל"צ כדי שיהיה לי כסף שאוכל להגיש לוועדה,
22 כדי להיות בהגנה ולהיות מתחת בטחון ישראל... אין לי כסף לעו"ד פרטי... אני רוצה הגנה
23 ממדינת ישראל ולהישאר במדינה ולא להגיע לשום מקום, לא לשטחים" (עמ' 43 שורות 1-
24 2, 4, 13 לפרוטוקול).
- 25
26 58. בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי אף אביו ואחותו נפגעו מהמאוימות שלו, : "ובכל פעם
27 הם מציקים להם ומחפשים אותם, כל פעם מאיימים עליהם ואומרים שיתפסו אותי ואני
28 יודע על אחד הטרוריסטים שהם באים אלי משפחת עדאו מבית לחם, הוא ק. משטרה
29 ואמר להם שהוא יורה בי אם יתפוס אותי, גם להם נשקפת סכנה. דפקו לאבא ולאחותי
30 מכות, אבא עבר ניתוח בעין ואחותי קיבלה פצע ביד, זה היה לפני מאסרי בחודש
31 14/8/2014, ס' 3" (עמ' 43 שורות 24-20 לפרוטוקול).
- 32
33 עוד השיב כי היה ובית המשפט יחליט לזכותו בכוונתו להישאר בישראל.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

דיון והכרעה

הגנת הצורך

59. לטענת הנאשם עומדת לו הגנת הצורך שיש בה כדי לזכותו מהעבירה שיוחסה לו.

60. בבג"צ ועד העינויים הפנה בית המשפט למאמרם של מרדכי קרמניצר וראם שגב "שירות הביטחון הכללי – הרע במיעוטו?" משפט וממשל ד' תשנ"ח בעמ' 667, שם נאמר בעמ' 705 :

"הרציונל הבסיסי להגנת הצורך הוא היעדר האפשרות לנסח מראש כללי התנהגות מדויקים למצבי-חירום קונקרטיים, שנסיבותיהם מגוונות ובלתי-ניתנות לצפייה. נובע מכך, כי הגנת הצורך אינה מתאימה להסדרת מצב כללי אשר נסיבותיו ידועות וחוזרות, שבו אין סיבה לא לקבוע את כללי ההתנהגות מראש, כך שתוכנם ייקבע לפי שיקול ותכנון מראש והם יוחלו באופן שוויוני לגבי הכל".

61. בפתח הדברים אציין כי התרשמתי לחיוב מעדותו של הנאשם, ומצאתיה אמינה ונכונה. עדותו הייתה עקבית, מפורטת, ללא סתירות מהותיות וחלקה אף הייתה מגובה במסמכים אשר אששו את פרטי עדותו.

62. הנאשם העיד בפני בית המשפט, בכפוף למגבלות החיסיון בתיק, סיפר לבית המשפט על העינויים הממושכים שעבר, מסר מידיעה אישית את הסכנה הנשקפת לסייענים המוחזרים לשטחי הרשות, מסר גרסה מפורטת הכוללת תאריכים, מקומות ושמות.

63. דבריו של הנאשם במהלך עדותו מתיישבים עם הטענות שהעלה בחקירותיו במשטרה (ת/1) ואף עם הגרסה שמסר בשירות בתי הסוהר, כשפנה לקבלת היתר (ס/3), כמו גם הערת קצין שב"ס שלפיה נראה כי הנאשם דובר אמת.

64. על מנת שתעמוד לנאשם טענת הגנת הצורך, ביחס לאיום הנשקף לו ולזולתו, על הנאשם לעבור את המשוכה הראשונה שעניינה, הנחת תשתית עובדתית לה ירכוש בית המשפט אמון.

65. סעיף 34 יא לחוק העונשין קובע כדלקמן :

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מידי
 2 להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה
 3 מוחשית של פגיעה חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה,
 4 לא היתה לו דרך אחרת אלא לעשותו"

5
 6 .66 סעיף 34 יא מונה חמישה סודות מצטברים שבהתקיימותם תעמוד לנאשם הגנת הצורך (י.
 7 קדמי "על הדין בפלילים", חלק ראשון, מהדורה חדשה תשע"ב 2012, עמ' 651-652):

- 8
 9 א. המעשה היה דרוש "באופן מידי"
 10 ב. להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו שלו או של זולתו.
 11 ג. מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה.
 12 ד. הנובעת ממצב דברים נתון.
 13 ה. ולא הייתה לו דרך אחרת אלא לעשותו.

14
 15 .67 יסודות המיידיות, הנובעת ממצב דברים נתון, ולא הייתה לא דרך אחרת אלא לעשותו:

16
 17 בספרו "על הדין בפלילים" חלק ראשון מהדורה חדשה, תשע"ב-2012 כותב י. קדמי בעמ'
 18 : 652

19
 20 "הדיבור "דרוש באופן מידי" – מבטא תנאי מרכזי של הסייג. רק
 21 במקום שבו נדרשת תגובה "מיידית" להצלת אחד מארבעת הערכים
 22 הנקובים בגוף ההוראה, יש הצדקה ליישום הסייג. הייתה "שהות"
 23 להתארגנות "אחרת" להצלה – שהיא כאן היפוכה של דרישת
 24 המיידיות – יישום הבסיס מתחת לצידוק של יישום הסייג".

25
 26 בבג"צ 5100/94 הועד הציבורי נגד עינויים בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד נג (4), 817, קבע
 27 בית המשפט העליון כי המיידיות נדרשת למיידיות המעשה ולא למיידיות הסכנה:

28
 29 "... וכי דרישת המיידיות ("דרוש באופן מידי" להצלת חיים)
 30 מתייחסת למיידיות המעשה ולא למיידיות הסכנה. על-כן, מיידיות
 31 מתקיימת גם אם הפצצה עשויה להתפוצץ לאחר ימים מספר ואולי

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 אף שבועות מספר, ובלבד שקיימת ודאות של התממשות הסכנה
2 והיעדר אפשרות למנוע את התממשותה בדרך אחרת, כלומר:
3 שקיימת מידת סיכון קונקרטי ואימננטי להתרחשות הפיצוץ..."
4
- 5 68. כאשר נאשם מבין בתודעתו כי נשקפת סכנה מוחשית לאינטרס לגיטימי מוגן ובעניין זה
6 חייו, עליו לנקוט אמצעי הגנה באופן מידי. ובענייננו, הנאשם חשוד כמי שמשותף פעולה עם
7 ישראל, הוא הוזמן לחקירה בשב"כ הפלסטיני ולא התייצב. באפריל 2012 נכנס הנאשם, כך
8 לטענתו, לכפר בתיר, בית הוריו, על מנת לבקר את אמו שהייתה חולה ולימים הלכה
9 לעולמה. בסמוך ולאחר הביקור, נעצר הנאשם על ידי הרשות הפלסטינית, נחקר וככל הנראה
10 אף עונה. (עמ' 30 שורות 13-24 לפרוטוקול).
11
- 12 הנאשם כדי להימלט, לאחר תשעה חודשים בכלא, חתך את ורידיו והובא לבית חולים,
13 כשהגיע לבית החולים הפסיכיאטרי בבית לחם הצליח לברוח הישר לתחומי מדינת ישראל
14 (עמ' 32 שורות 4-10 לפרוטוקול) ואז יצר קשר באופן מידי עם קצין המשטרה.
15
- 16 69. ער אני לכך כי הנאשם לא העלה את טענת הצורך עוד בתיק שהתנהל כנגדו בבית משפט
17 השלום בירושלים. אולם, בעניין זה, אני מקבל את גרסתו לכך שהתנהלותו באותו משפט
18 הייתה על פי עצת מפעילו וזאת בנוסף להסבר שניתן על ידי סנגורו כיום, לפיו, הנאשם חשש
19 ואולי אף התבייש מסנגורו הערבי אשר ייצג אותו באותו התיק.
20
- 21 הנאשם כאמור, הובל בנפרד על פי בקשתו מייד עם שחרורו מהכלא בפברואר 2014 לכיוון
22 המחסום. אולם הוא בחר לשוב ולשהות בישראל עד שנתפס ביום 31.8.14 וזאת נוכח החשש
23 והאיום המידי לחייו היה ויחזור לאזור הרשות הפלסטינית.
24
- 25 עוד מצאתי לקבל גרסתו של הנאשם שלפיה פנה לעו"ד פרטי על מנת שיפעל בענייננו, עקב
26 החלטת ועדת המאוימים, אולם נוכח סכומי התשלום להם נדרש, חסרון הכיס והמצוקה
27 הכלכלית בה נתון, טרם פעל לייצוגו בהליך זה.
28
- 29 70. עוד יש להזכיר בהקשר לכך כי מדובר באדם בודד, חסר השכלה ומקצוע החי מהיד לפה,
30 ללא כל מעטפת חברתית כלכלית תומכת. אשר נוכח העדר מעמד מוכר כלשהו בישראל, לא

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 זכאי לסיוע משפטי מגורם כלשהו. האפשרות לסיוע מצד הסניגוריה הציבורית קמה אך עם
 2 הגשת כתב אישום בענייננו וקביעת זכאות לייצוג כזה.
 3
- 4 71. במאמר מוסגר יצוין כבר עתה כי העובדה שהייתה בפני הנאשם אפשרות להגיש ערר על
 5 החלטת ועדת המאוימים והוא לא עשה כן, אינה שומטת מניה וביה את האפשרות לטעון
 6 טענת הצורך, זאת כאשר הסכנה והאיום עדיין מרחפים מעל ראשו.
 7
- 8 72. בנסיבות אלה אני סבור כי רכיב המיידיות הנדרש לטענת הצורך, חל בענייננו.
 9
- 10 73. יסודות: להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו שלו או של זולתו וסכנה מוחשית של פגיעה
 11 חמורה:
 12 בע"פ 7085/93 נג'אר נ' מדינת ישראל, פ"ד נא (4) 221, 232 שדן אמנם בהגנת הכורח נקבע:
 13
 14
- 15 **"דרישת הסעיף היא כי הסכנה הנשקפת מהאיום תהיה מוחשית,**
 16 **דהיינו שידע המאויים כי האיום הוא של ממש, ואת שצפוי לו אם לא**
 17 **ייכנע לאיום, ועקב כך אנוס היה לעשות את המעשה. דרישה אחרונה**
 18 **זו מלמדת כי עקב הסכנה המוחשית מהאיום על המאויים לעמוד בפני**
 19 **בחירה: לבצע את המעשה האסור תוך כניעה לאיום, או לא לבצע את**
 20 **המעשה האסור ולעמוד בפני הסכנה המוחשית של פגיעה חמורה בו**
 21 **או בזולתו" (הדגשה שלי ש.ש.)**
- 22
 23 עדותו של הנאשם באשר לתפיסתו וחקירתו בידי גורמי הרשות הפלסטינית נמצאה על ידי
 24 מהימנה. המדובר בחקירה שנמשכה 9.5 חודשים כאשר הנאשם מצוי במרתף צר מידות
 25 בבידוד מוחלט, ערום כמעט לחלוטין, נחקר על ידי שוביו תוך הפעלת עינויים שכללו פגיעות
 26 קשות בגופו.
 27
- 28 הנאשם כאמור בפגע בגופו במכוון, חתך ידיו על מנת להיחלץ ממצבו. הוא הועבר כזכור
 29 לבית חולים לטיפול ומשם נשלח לבית החולים הפסיכיאטרי בשל חשש כי לוקה בנפשו.
 30 בבית החולים הפסיכיאטרי שהה הנאשם כ – 15 יום עד שברח והגיע לתחומי מדינת ישראל.
 31

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 חששו של הנאשם נוכח התנהלות חוקריו בעבר והאיומים הנמשכים על חירותו, שלמות גופו
2 ואף חייו היה וישוב לתחומי הרשות הפלסטינית הינם ממשים, מוחשיים ומידיים.

הנטלים בהוכחת סייג "הצורך"

5
6 74. סעיף 34 כ"ב (ב) לחוק העונשין, שכותרתו "נפקותו של ספק" קובע:

7
8 "התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא
9 הוסר, יחול הסייג".

10
11 75. קדמי, בספרו, על הדין בפלילים (לעיל), עמ' 565 כותב לעניין זה:

12
13 "במצב דברים זה, נושאת, למעשה, התביעה בנטל השכנוע, שלא
14 נתקיימו התנאים הקובעים בדין ליישומו של "סייג"; ועל דרך החיוב
15 - התביעה נושאת בנטל השכנוע בדבר פליליות המעשה המיוחס
16 לנאשם. ברם חובת התביעה בהקשר זה הינה חובה רדומה במונח זה
17 שאין היא קמה אלא במקום שבו יש בראיות שבאו בפני בית המשפט
18 ושבדרך כלל תוגשנה על ידי הנאשם על מנת ליהנות מן הסייג כדי
19 להקים ספק בהקשר זה שרק אז חובתה של התביעה היא לסלקו
20 שסילוקו הינו תנאי לפליליות מעשה העבירה המיוחס לנאשם".

21
22 76. בע"פ 4675/97 רוזוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (4) 337 נקבע:

23
24 "לכך, אם עלתה טענת "סייג" לאחריות פלילית, ונתעורר ספק
25 סביר - אשר לא הוסר - אם נתקיים באירוע אותו "סייג", אם לאו,
26 כי-אז יחול הסייג (סעיף 34 כב(ב)). קרא: במקרה זה תעמוד לנאשם
27 חזקת-החפות, ולא יראו את התביעה כמי שעמדה בנטל השכנוע
28 המוטל עליה (מבראשית). מסקנה: הנאשם יצא זכאי בדינו."

29
30 ובהמשך:

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 "ההבדל בין ה"סייגים" לבין רכיבי העבירה הוא זה, שאת אלה
2 האחרונים חייבת התביעה להוכיח מעבר לספק סביר בכל מקרה,
3 ואילו את ה"סייגים" אין היא חייבת, מלכתחילה, להוכיח – קרא:
4 להוכיח כי לא נתקיימו – אלא אם העלה אותם הנאשם והוסיף והביא
5 ראיות לטיעונו (נטל הבאת הראיות)."

6
7 77. דעתי היא כי בענייננו, עמד הנאשם בנטל המוטל עליו לעניין הגנת הצורך אותה העלה או

8 לפחות ספק בדבר קיומה נוכח המתואר בהכרעת דיני זו.

9 בהתחשב באמור ונוכח ההסכמות אליהם הגיעו הצדדים כמפורט בסעיף 6 לעיל, שמשמעותן
10 הן כי המאשימה לא שללה האפשרות שבפועל הנאשם אכן "מאויס" הרי שמצידה לא
11 הסירה הספק באשר לקיומו של הסייג, דהיינו הגנת הצורך, ומשכך אין מקום לייחס לנאשם
12 אחריות פלילית בעבירה בה הואשם.
13

14 78. בהמשך לקביעתי האמורה לעניין העדר אחריות פלילית של הנאשם והמשמעות לזיכויו
15 עקב כך, מצאתי להידרש לסוגיות נוספות שעלו במהלך הדיון ופורטו בסיכומי הצדדים:

16
17 79. טענות המאשימה לעניין קבילות או בענייננו העדר קבילות למסמכים אותם הציגה ההגנה
18 ובהם המסמכים של הרשות הפלסטינית וכן תעודות רפואיות שונות. כזכור, מצאתי לקבל
19 את המסמכים תוך קביעה כי עניין משקלם ייבחן במסגרת הכרעת הדין.

20
21 בענייננו, מצאתי לקבוע כי כל המסמכים או התצלומים אותם הגישה ההגנה הינם מסמכים
22 אותנטיים אשר הוכנו על ידי גופי השלטון המנהלי של הרשות הפלסטינית.
23

24 תוכן מסמכים אלה אומת בעדותו של הנאשם אותה מצאתי מהימנה ואותנטית, הנאשם
25 מטעמים ברורים לא יכול היה, למרות שרצה, להביא עדים להגנתו ובהם אחיו, אשר כניסתו
26 לישראל לא הותרה, עד אשר יכול היה להוסיף משקל ומהימנות לאותם מסמכים.
27

תקיפה ישירה אל מול תקיפה עקיפה

28
29
30 80. עיקר טענות המאשימה בענייננו הינן כי הנאשם מבקש לתקוף את החלטת ועדת המאוימים
31 תקיפה עקיפה, כאשר הסמכות לתקוף את החלטת ועדת המאוימים הינה באמצעות תקיפה
32 ישירה הן כערר על החלטתה ו/או בדרך של עתירה לבג"צ.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1
- 2 81. מנגד טוען הנאשם כי אין בכוונתו לצאת נגד החלטת ועדת המאוימים שהתקבלה בענייננו
- 3 לפני כשנה וחצי, שכן בכוונתו להגיש פנייה חדשה לוועדת המאוימים, על בסיס תשתית
- 4 ראייתית מקיפה ועדכנית שלא עמדתה בפניה בעבר.
- 5
- 6 82. אציין כי ישנה סתירה פנימית לעניין עמדת המאשימה בכל הנוגע לטענת המאוימות. מחד
- 7 גיסא טוענת המאשימה כי ההליך המתנהל לפני בית משפט זה אינו מאפשר תקיפת החלטת
- 8 ועדת המאוימים והנתונים הפרושים בפני ועדת המאוימים שונים מאלו הפרושים בפני בית
- 9 המשפט הפלילי ומאידך גיסא טוענת המאשימה כי ועדת המאוימים מצאה כי לא עומדת
- 10 לנאשם הגנה מכוח מאוימות וכפועל יוצא מכך, הרי שטענת הצורך שלו נשללת אף היא.
- 11
- 12 83. ישנו שוני רב בין נטלי ההוכחה והפרוצדורה בין ההליך המנהלי אל מול ההליך הפלילי,
- 13 בעניין זה ראו החלטתה של כב' השופטת דנה מרשק מרום, בהחלטה בערר על בקשה לגילוי
- 14 חומר חקירה, בענייננו של הנאשם שלפניי, שניתנה במסגרת ע"ח 15163-03-15 אבו מור
- 15 (עציר) נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.4.15 (להלן: "אבו מור"):
- 16
- 17 "יוזכר, כי הרשות המנהלית אינה כפופה לדיני הראיות הרגילים,
- 18 הנוהגים בבית המשפט, ורשאית היא לבסס את החלטותיה גם על
- 19 ראיות שאינן קבילות בבית המשפט, כגון עדות שמיעה, או ממצאים
- 20 של חקירה שנערכה על ידי רשות אחרת. עם זאת, גם ראיות אלה
- 21 נדרשות לעמוד במבחן הראיה המנהלית, שבעיקרו אין הוא אלא מבחן
- 22 של סבירות לפניו הרשות המנהלית רשאית להסתמך לצורך קבלת
- 23 החלטה מסוימת על כל ראיה שאדם סביר היה מסתמך עליה לצורך
- 24 קבלת אותה החלטה (ראו ספרו של פרופסור י' זמיר, הסמכות
- 25 המנהלית, כרך ב (התשמ"ו – 1996), בעמ' 753).
- 26 לעומת זאת, בהליך פלילי, די שיעלה בידי העורר לבסס ספק סביר
- 27 לקיומו של סייג המבוסס על טענת המאוימות, כדי להרים את הנטל
- 28 להוכחת הגנת הצורך (סעיף 34 כב' לחוק העונשין)
- 29 ...
- 30 בשל רמות ההוכחה השונות, אין די בהחלטת הוועדה שאדם אינו
- 31 מאויים, כדי שניתן יהיה לקבוע, כי אין לו כל סיכוי לעמוד בנטל של

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 הוכחת הגנת הצורך על בסיס אותה מאוימות כנדרש בהליך
2 פלילי...".

3
4 84. ההגנה העומדת לנאשם בבית משפט פלילי שונה במובהק מהסעד המבוקש מועדת
5 המאוימים. ככל שתתקבל טענתו של הנאשם שלפיה עומדת לו הגנת הצורך, הרי שיש
6 בקביעה זו כדי לזכותו בהליך הפלילי. אין בקביעה כאמור כדי להכשיר את שהותו של
7 הנאשם בישראל ו/או להשליך על מעמדו העתידי.

ועדת המאוימים

8
9
10
11
12 85. בת.פ. (שלום רמלה) 26621-04-14 מדינת ישראל נ' פלוני, ניתן ביום 26.11.14 התייחס כב'
13 השופט ה. אבו שחאדה למעמדה של ועדת המאוימים:

14
15 "הלכה פסוקה היא שוועדת המאוימים היא הגורם המקצועי המצויד
16 בכלים לחוות דעתה בדבר קיומו של איום ממשי המופנה לתושב פלוני
17 של האזור, כדי להעניק לו אשרה במטרה למנוע סכנה לחייו. וועדה זו
18 אחראית על איסוף כל המידע הרלוונטי לצורך קבלת ההחלטה בדבר
19 הנפקת היתר שהייה. וועדת המאוימים בוחנת את השאלות
20 הקריטיות שרלוונטיות להכרעה בבקשה לקבלת היתר שהוגשה על
21 ידי מי שטוען למאוימות: האם אכן סייע למדינת ישראל, או לא; ואם
22 כן, באיזה אופן ובאיזו מידה; האם סייע לשב"כ או למשטרה; האם
23 מדובר בסייען בכיר או סייען זוטר; האם אכן נשקפת סכנה לחייו;
24 האם סכנה זו היא עדכנית או שמא שייכת לעבר; האם קיים קשר
25 סיבתי בין המאוימות לבין הסיוע לישראל; האם מי שמבקש מקלט
26 בישראל עלול להוות סיכון ביטחוני או פלילי למדינה, דבר שעלול
27 להוביל לדחיית בקשתו, על אף היותו מאויים (בג"צ 9482/11 פלוני נ'
28 שר הפנים [פורסם בנבו] (7.1.13) פסקאות לה – לט לפסק דינו של
29 כבוד השופט רובינשטיין; בג"צ 2608/13 פלוני נ' מדינת ישראל
30 [פורסם בנבו] (25.7.13) פסקאות ח' – יא' לפסק דינו של כבוד
31 השופט רובינשטיין; בג"צ 9343/11 פלוני נ' וועדת המאוימים [פורסם
32 בנבו] (7.3.12) פסקה 4 לפסק הדין; בג"צ 454/14 פלוני נ' מדינת

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [redacted]

1 ישראל [פורסם בנבו] (18.2.14) פסקאות 6-7 לפסק דינו של כבוד
2 השופט זילברטל). כל השאלות שציינתי לעיל, נותרו פתוחות ולכן ברי
3 שלא ניתן להכריע בטענותיו של הנאשם כנגד החלטת וועדת
4 המאוימים".

5
6 86. ועדת המאוימים הינה הגורם המקצועי לו הכלים לחוות דעת דעתו בדבר קיומו של איום
7 ממשי המופנה כלפי פלוני, תושב האזור, כדי להעניק לו אשרת שהייה במטרה למנוע סכנה
8 לחייו. ועדת המאוימים אחראית על איסוף המידע ובוחנת את השאלות הקריטיות
9 הרלוונטיות להגשת הבקשה ובין היתר האם האדם שעומד מולה אכן סייע למדינת ישראל,
10 מה מידת הסיוע שלו, האם סייען בכיר או זוטר, למי סייע - לשירות הבטחון הכללי או
11 למשטרה, האם האכן נשקפת סכנה לחייו, האם מהווה סיכון בטחוני או פלילי למדינת
12 ישראל שעלול להוביל לדחיית בקשתו גם אם נשקפת סכנה לחייו (בעניין זה אני מפנה לבג"צ
13 9482/11 פלוני נ' שר הפנים, פורסם ביום 7.1.13; בג"צ 2608/13 פלוני נ' מדינת ישראל,
14 פורסם ביום 25.7.13, בג"צ 9343/11 פלוני נ' וועדת המאוימים, פורסם ביום 7.3.12).

15
16 87. מערכת השיקולים העומדת בפני ועדת המאוימים והחלטותיה נגזרות בין השאר מאופי
17 הסיוע ושיתוף הפעולה של המבקש, סוג האיום המופנה כלפיו או כלפי בני משפחתו. עברו
18 הפלילי והסיכון לשלום הציבור בישראל אם ינתן לו האישור לשהות בה ועוד כיוצא באלה
19 שיקולים.

20
21 88. בנסיבות כאלה יכול להיווצר מצב כי למרות שהנאשם עומד בכל התנאים להוכחת הגנת
22 הצורך ועקב כך יזוכה במשפט הפלילי, הרי שמבחינת וועדת המאוימים, עדיין ההחלטה
23 לגביו של נאשם כזה הפונה לוועדת המאוימים תהיה שלילית.

24
25 89. עניין עברו הפלילי של אדם או עצם היותו משתף פעולה ברמה כזו או אחרת, אינה אמורה
26 להיות שיקול שיש בו כדי להשפיע על התנאים לצורך גיבוש הגנה חוקית כזו או אחרת
27 במשפט פלילי.

28
29 90. טענות המאשימה לפיהן יש בהעלאת הטענה בבית המשפט בהליך פלילי, חרף העובדה
30 שניתנה החלטה מנהלית אחרת בענייננו, כדי לסרבל את ההליך, להאריכו, להקשות על
31 ניהולו, בין השאר בשל חיסיון חומרים הקשורים אליו או חשש להצפת בתי המשפט בסוג
32 כזה של תיקים, אינה יכולה לעמוד.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1

2

3

הגנה מן הצדק

4 97. סנגוריו של הנאשם העלו אף הטענה כי לא היה מקום להגיש כתב אישום כנגד הנאשם נוכח
 5 הנסיבות כמתואר בתיק זה וזאת מטעמים של "הגנה מן הצדק". נוכח קביעותיי דלעיל לא
 6 מצאתי להאריך בעניין זה ואציין אך כי הגשת כתב אישום אינה נבחנת מנקודת מבטו של
 7 הנאשם בלבד, היא טומנת בחובה אינטרסים שונים, בהן הגנה על שלומו ובטחונו של הציבור
 8 וכיו"ב.

9

10 98. בעניינינו ונוכח קביעת ועדת המאוימים כי אין אינדיקציה לכך שהנאשם מאויים ומשהיה
 11 ברור כי הנאשם מצוי בישראל שלא על פי היתר, לא מצאתי פגם כלשהו בהגשת כתב
 12 האישום כנגדו.

13

14

זוטי דברים

15

16 99. בהקשר לטענה זאת מצאתי להפנות לדברים הבאים:

17

18 בעע"מ 1644/05 ג'ורג' ניקולאי פרידה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.6.05 נקבע:

19

20

21 "העיקרון הבסיסי השורר במערכת הבינלאומית וגם בישראל, שלפיו
 22 אין לזר זכות להיכנס למדינה, ולוא גם לצורך תיירות, ולא רק
 23 לשהייה ממושכת ומקל וחומר לשהיית קבע, אלא אם הדבר נעשה
 24 כחוק. כך מקדמת דנא (בג"צ 482/71 קלרק נ' שר הפנים, פ"ד כז(1)
 25 113 (השופט ברנזון); כך לימים בג"ץ 3648/97 סטמקה נ' שר הפנים,
 26 פ"ד נג(2) 728 (השופט - כתארו אז - חשין). ועוד, זכות זו של מדינות
 27 מופעלת בלא פוצה פה ומצפצף במתקנות שבהן, ואין תימה, שהרי
 28 אין לך דבר ממאיר כהפקרות. עם זאת, המחוקק קבע באותו תיקון
 29 מתשס"א הסדרים לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין ולסדרי
 30 אחזקתם, לרבות בית דין שזה תפקידו (ראו פרק רביעי לחוק הכניסה
 31 לישראל). כללם של דברים לעניין זה הוא, כי ניתנה לשר הפנים
 32 ולבאים מכוחו, לשם מניעת לית דין, לית דיין ולית שלטון, סמכות
 לפעול להרחקתם של שוהים בלתי חוקיים, ולסמכות זו הוספו

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 איזונים, הגבלות וסדרי ביקורת שיפוטיים, כדי שלא תופעל
2 בשרירות".

3
4 100. עוד מצאתי להפנות אף לדבריה של כב' השופטת דנה מרשק מרום, בעניין אבו מור לעיל, בכל
5 הנוגע לטענת זוטי דברים:

6
7 "באשר לטענת "זוטי דברים" ניתן לומר, כי על פני הדברים אין
8 המדובר בטענה שאפשרי להעלותה בהליך זה, ללא קשר לבחינת
9 החומר הגולמי. לאור קיומו של ערך מוגן ממשי העומד בבסיס
10 העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק – והוא זכותה של המדינה
11 הריבונית לקבוע את הבאים בשעריה, הרי שללא קשר לנסיבות ביצוע
12 העבירה, נראה כי הסיכוי לבסס קו הגנה מעין זה הוא אפסי. אמנם,
13 על פי פסיקת בית המשפט העליון (רע"פ 3677/13 אלהרוש ואחר נגד
14 מדינת ישראל, (9.12.14)) יש משמעות לנסיבות העבירה במסגרת
15 עוצמת הפגיעה בערך המוגן או בסיבות שהביאו את העורר לבצע את
16 העבירה, אך נתונים אלו ממילא מצויים בידי ההגנה ולא דווקא
17 בחומר המבוקש".

האם הנאשם מוגדר כ"פליט"

18
19
20
21 101. הנאשם טען בסיכומי כי בעניינו כלל לא מתקיימים יסודות העבירה, שכן הדין הבינלאומי
22 אוסר על שליחתו של אדם אל מותו וזאת מכוח העיקרון המשפטי הרחב העוסק ב"אי
23 החזרה" ומשכך לא ניתן לטעון כי הינו שוהה בישראל שלא כדין.

24
25 102. מדובר בעקרון ה- non refoulment שמקורו בדיני הפליטות ובבסיסו עומדת חובת המדינה
26 שלא לגרש משטחה אדם אל מקום בו נשקפת סכנה לחייו.

27
28 103. ככלל השאלה האם הנאשם מוגדר כפליט אינה מסמכותו העניינית של בית משפט זה ואולם,
29 בהערת אגב, יצוין כי דין טענתו זו להידחות, לאחרונה נדונה סוגיה זהה במסגרת בג"צ
30 5553/14 פלוני נ' רשות האוכלוסין וההגירה, ניתן ביום 29.10.14 במסגרתו טען העותר כי גם
31 אם נדחתה בקשתו לוועדת המאוימים, עדיין עומד לו סעד חלופי והוא פנייה ליחידת ה-
32 .R.S.D.

33

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

104. בהתאם לסעיף 1D לאמנה בדבר מעמדם של פליטים (1951) הוראות האמנה אינן חלות על פלסטינים מאחר ואלה מטופלים על ידי סוכנות UNRWA. ואינם נתונים בחסות נציבות האו"ם לפליטים.

105. עוד הוסיף בית המשפט העליון בבג"צ פלוני הנ"ל וקבע:

"דין העתירה להידחות על הסף. העתירה מתמקדת, הלכה למעשה, בבקשתו של העותר לקבל מעמד בישראל נוכח ראיות חדשות לכאורה המצביעות לשיטתו על חשש למאוימות באזור. בראיות אלו, כך על פי הנטען, יש כדי לשנות מהחלטה הקודמת של ועדת המאוימים ומן המסד העובדתי שעמד ביסוד פסק הדין בעתירה השנייה אשר דחה את טענות העותר. כפי שנפסק לא אחת, לוועדת המאוימים נתונים הסמכות לדון בטענות כגון דא ((ראו למשל: בג"צ 9343/11 פלוני נ' ועדת המאוימים, [פורסם בנבו] פסקה 3 (7.3.2012); בג"צ 454/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (18.2.2014)) ועל כן, ככל שהדבר נוגע לטענות העותר בדבר מאוימות, לוקה העתירה באי-מיצוי הליכים שכן באפשרותו לפנות בבקשה חדשה לוועדת המאוימים ולהעלות בפניה את הטענות החדשות בדבר חשש למאוימות באזור. אשר לטענת העותר בדבר סמכות מקבילה של יחידת ה-R.S.D לדון בבקשתו, לרשות העותר עומד סעד חלופי שכן בעת קבלת החלטת יחידת ה-R.S.D בעניינו ביום 6.7.2014 כבר נכנס לתוקף סעיף 13כד לחוק הכניסה לישראל, המקנה לעותר זכות ערר על החלטת יחידת ה-R.S.D לבית הדין לעררים ובאפשרותו להעלות באפיק זה את השגותיו על ההחלטה שדחתה על הסף את פנייתו ליחידה".

106. עובר לחתימתי על הכרעת דיני זו, הגישה לי באת כוח המאשימה, ביום 20.7.15 את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרת ע"פ 47045-11-12, פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.4.15 (להלן: "ע"פ 47045-11-12"), במסגרתו הועלו טענות דומות לטענות שנטענו בתיק זה.

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 עיינתי בע"פ 47045-11-12 ומצאתי כי נסיבותיו העובדתיות וכפועל יוצא גם הטענות
2 המשפטיות שהועלו במסגרת אותו תיק, שונות מנסיבותיו הקונקרטיות של התיק שלפניי.
3 בעיקר בשל העובדה שהעורר/ הנאשם בע"פ 47045-11-12 שהה בישראל ביחד עם משפחתו
4 פרק זמן ארוך, תקופה של כ- 10 שנים, העובדה שהסכנה בה היה שרוי המערער נמשכה
5 תקופה ממושכת קודם להרשעתו בהליך הקודם ובהליך הנוכחי שהתנהל בענייניו והעובדה
6 שהמערער ידע שעליו להסדיר את מעמדו עוד מן ההליך הקודם בו הורשע בשהייה בלתי
7 חוקית והגיש בקשה סדורה רק במהלך ניהול ההליך בבית משפט השלום.

8
9 בית המשפט המחוזי בע"פ 47045-11-12 מצא בנסיבות המפורטות לעיל כי לא עומדת
10 לנאשם טענת הגנת הצורך שכן לא עמד באחד הסייגים, שכאמור לעיל מצטברים והוא סייג
11 הסבירות והמידתיות, שכן למערער הייתה שהות מספקת להגיש בקשה להיתר וכי עילת
12 המאוימות החלה עוד לפני 2010.

13
14 107. ב"כ הנאשם בתגובה לפסק דין זה מצא לאבחנו בעובדה כי המערער בפסק הדין פעל שלא
15 בשירות המדינה או למענה, אלא תיווך בעסקאות מקרקעין פרטיות שלא כבענייננו.
16 דעתי היא כי אין מקום לאבחנה האמורה והיא אינה משנה דבר לעניין הגנת הצורך.

17
18 108. בענייננו, כמפורט בהכרעת דיני זו, הנסיבות הקונקרטיות של הנאשם שונות במהותן.

סוף דבר

19
20
21
22 109. אני מורה על זיכוי של הנאשם.

23
24 110. פסק דיני זה ניתן בדלתיים סגורות והוא ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הנאשם,
25 לרבות שם, וכתובת. כמו גם לרבות פרטיהם של אנשי הביטחון שמותיהם, תפקידם ומקום
26 מגוריהם.

27
28 111. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

29
30
31
32 ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

33

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

שמעון שטיין, סגן נשיאה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

ב"כ הנאשם:

בית המשפט זיכה את הנאשם.

בתיק הזה בשלב מסויים הנאשם הסכים למעצר למרות שיכול היה להשתחרר כדי לא להיות מגורש לשטחים, המשמעות של זיכוי זה שחרור לאלתר.

אני מודע לבית המשפט שהשבוע ביום א הוגשה פניה בת 80 עמודים לועדת מאויימים, כאשר הודענו להם שהכרעת הדין תהיה היום, טרם נענינו, ובדעתנו לעתור עוד היום לבג"צ על מנת להשיג צו מניעה שיאסור את גרושו של הנאשם לשטחים.

אני מבקש לעשות שמוש בסמכותו לפי סעיף 63 לחוק המעצרים שם רשאי בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע למשך 72 שעות, לחילופין אבקש לעשות שמוש בסמכותו לפי סעיף 3 לחסד"פ, ולהורות על כך שהנאשם יותר עצור במשך 24 שעות מהיום, על מנת שלא יוצר מצב שבו יגורש לשטחים אל מותו.

אני מצהיר שעוד היום נגיש בג"צ.

ב"כ המאשימה:

כאשר המאשימה תבקש עיכוב ביצוע של 72 שעות יהיה ניתן מתוקף הבקשה שלנו סמכות לעכב את הביצוע של הזיכוי, יחד עם זאת לעניין סעיף 3 לבית המשפט אין סמכות להכשיר את השרץ ולהשאיר אדם שצריך להיות מחוץ לישראל, לכן קיים בג"צ ולא סתם חברי פונה לבג"צ.

לכן, עם כל הכבוד, ואין לבית משפט סמכות כללית לקבוע דבר שכזה.

אנחנו לא מגישים/לא נגיש ערעור על החלטת בית המשפט בתיק זה.

שלא יובן, העניין לגבי החלטה הזאת, לא מגישים ערעור. יחד עם זאת אם בית השפט יחליט אחרת, נצטרך לשקול את העניין הזה לאור החלטה החדשה של בית המשפט.

הנאשם:

אני מסכים ומבקש להיוותר במעצר לפרק זמן של 24 שעות.

החלטה

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 המדובר בבקשה חריגה של הסנגוריה להורות על המשך מעצרו של הנאשם למרות הכרעת הדין בה
 2 מצאתי לזכותו.
 3 האפשרות להורות על הארכת מעצרו של אדם שזוכה מפורטת בסעיף 63 לחסד"פ (סמכויות אכיפה –
 4 מעצרים) התשנ"ו - 1996 לפרק זמן מוגבל של 72 שעות, ואולם אך אם הודיעה התביעה כי בדעתה
 5 להגיש ערעור.
 6 נציג התביעה הצהיר כי אין בדעת התביעה להגיש ערעור.
 7 הסנגור, מעלה חשש כי מיד עם שחרורו של הנאשם הוא יועבר באופן מיידי לשטחי אזור יו"ש וכך
 8 יחשף לסיכון לחייו. ומשכך מבקש להותירו במעצר לפרק זמן קצר של מספר שעות זאת על מנת
 9 שבפרק זמן זה יוכל לקבל צווים מתאימים מבית המשפט העליון וזאת בהמשך לפנייה לועדת
 10 המאויימים אשר הוגשה ביום א 19/7/2015.
 11 עוד נסמך הסנגור בבקשתו על סעיף 3 לחסד"פ שלפיו בכל עניין של סדר הדין שאין עליו הוראה
 12 וחקיקה ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק.
 13
 14
 15
 16
 17

18 בהתחשב באמור, ונוכח הצהרתו של הנאשם בדבר הסכמתו להיותו במעצר פרק זמן של 24 שעות
 19 אני נעתר לבקשה ומורה כי הנאשם למרות שזוכה, יוותר במעצר למשך 24 שעות.

ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין, סגן נשיאה

25
26
27
28
29
30
31

ב"כ הנאשם:

אני מבקש להתיר את פרסום, בכפוף להשחרת שמו וכל פרט מזהה עובדתי בעניינו של הנאשם כפי שנעשה בכל תיק אחר, וגם בעניינו של הנאשם בהליכים אחרים במחוזי וזה היה בהסכמה.

ב"כ המאשימה:

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יולי 2015

ת"פ 13297-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 אני לא מבין מדוע הוא רוצה לחשוף את הדברים.
2 שיפורסם, מה הבעיה להשאיר את פרטיו ?
3 משאיר לשיקול דעת בית המשפט.

4
5
6 **החלטה**

7
8 ניתן לפרסם פסק דין זה אולם זאת בהשחרת ו/או כל פרט מזהה אחר של הנאשם.

9
10
11
12 ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

13

שמעון שטיין, סגן נשיאה

14
15 הוקלד על ידי זהבה יעקוביאן